

[Strøm.]

hvor vi kan drøfte Spørgsmaalene og forhaabentlig finde en Løsning, der kan virke tilfredsstillende for dem; der i en Aarrække har haft Gavn af denne Lovgivning.

N. Chr. Christensen: Jeg skal paa mit Partis Vegne gøre nogle Bemærkninger til de Lovforslag, der er forelagt, dels fra Regeringens, dels fra socialdemokratisk og dels fra kommunistisk Side. Det vil imidlertid være ganske umuligt for mig at skrive mig op i de Højder, som det ærede Medlem Hr. Strøm kom op i. Det er, som om det ærede Medlem ser Uro alle Vegne. I de sidste Dage har vi jo her i det høje Folketing nogle Gange været præsenteret for dette Urospørgelse, uden at det har været let at se, hvilken Virkelighed der laa bagved det.

Om det Lovforslag, som nu foreligger fra Regeringen om at forlænge Loven om Tilskud til Køb af Levnedsmidler, siger man nu fra socialdemokratisk Side, at det tilsigter at vække Uro i Befolkningen. Baggrunden for Bemærkningen er den, at man føler sig opskræmt over, at Loven ikke skulde blive forlænget ud over 1. April. Men man glemmer, naar man taler om Uro i denne Forbindelse, at Socialministeren tilsigtede en Nyordning, at det aldeles ikke var Meningen at borttage Tilskudslovgivningen for de økonomisk daarligst stillede, og her tænker jeg ikke mindst paa Rentenyderne, paa Aldersrentenyderne, paa Invaliderrentenyderne og paa de kronisk syge. Der foreligger fra Socialministeren en Udtalelse, der gaar ud paa, at en Nyordning af disse Forhold er paa Trapperne, og at man ønskede at inkorporere Rabatlovgivningen i den nye Lov om Alders- og Invaliderrentenyderne.

Nu ser jeg, at man prøver paa at slaa det, der er sket omkring denne Sag, op til et Nederlag for Regeringen. Det hedder i visse Blade, at man har tvunget Regeringen til at indtage det Standpunkt, som Regeringen har i denne Sag. (*H. C. Hansen:* Hvad er det for „visse Blade“?). Jeg sigter her bl. a. til „Politiken“, og jeg sigter ogsaa til „Social-Demokraten“. Disse Blade har givet Udtryk for, at man har tvunget Regeringen til den Stilling, som Regeringen har til denne Sag. Dette er naturligvis ganske ved Siden af. Den Fremstilling, der er givet her, er ikke i Overensstemmelse med Sandheden.

Men hvorfor i det hele taget bruge det drastiske Ordvalg, som er benyttet i denne Forbindelse? Jeg kan ikke se andet, end at det er et Led i Mistæneliggørelsen af Venstres og Regeringens sociale Politik. Det har aabenbart været til Overraskelse for

mange, ikke mindst inden for socialdemokratiske Kredse, at Regeringen er slaaet ind paa en socialpolitisk Linie, som ikke svarer til, hvad man havde troet, Regeringen vilde gøre. Jeg vil hævde, at den socialpolitiske Linie, som Regeringen er slaaet ind paa, har fundet Udtryk i adskillige Love, som allerede er vedtaget, og Lovforslag i samme Retning er under Forberedelse og vil snart blive forelagt og vedtaget her i Tinget.

Jeg behøver i denne Forbindelse kun at pege paa, at den Arbejdsløshedsunderstøttelseslovgivning, vi har faaet, har ikke forringet Kaarene for de arbejdsløse. Den har forringet Kaarene for de unge arbejdsløse, men det er jo ikke mere end et Par Dage siden, at Socialdemokratiets Førstemand, det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft, fra denne Talerstol gav Udtryk for, at der ikke fandtes unge arbejdsløse i Danmark mere.

Vi har til Behandling i et Udvalg en Boliglov, som i allerhøjeste Grad er præget af en god social Indstilling. Det samme turde vel uden Modsigelse kunne siges om den Lønningslov, som nu vil blive vedtaget. Det vil endvidere ikke vare længe, inden der fra Regeringen kommer til at foreligge et Lovforslag til Forbedring af Rentenydernes Kaar, og som det fremgik af den højtærede Socialministers Udtalelser, vil der netop i denne Lov blive taget Hensyn til dem, der nu nyder godt af Rabatordningen.

De, der har Kendskab til kommunale Forhold, ved, at denne Rabatordning er i allerhøjeste Grad besværlig. Hvorfor skal det saa virke saa ophidsende, at Regeringen nu søger at forenkle dette Spørgsmaal? Jeg tænker, at Grunden hertil er den, at Rabatkortordningen ikke var bestemt til at omfatte de arbejdsløse.

Forholdene er jo nu blevet saadan i Danmark — heldigvis —, at der er kommet flere og flere Mennesker i Arbejde. Arbejdsløsheden er stærkt aftagende. Derfor er der ingen Grund til paa dette Omraade at opretholde denne besværlige Lovgivning. Men da der ikke har været Tid til at faa den modsvarende Lovgivning gennemført, er det, Regeringen nu har forelagt et Forslag, der gaar ud paa at forlænge den bestaaende Lovanordning i tre Maanedre. Jeg vil derfor, idet jeg tilbageviser de Bemærkninger, der er fremsat om Regeringens asociale Indstilling, anbefale det høje Ting, at man stemmer for Regeringens Forslag, og at man gaar imod de to Forslag, der er stillet, henholdsvis fra socialdemokratisk og kommunistisk Side.

Christmas Møller: Jeg vil hellere sige det paa en lidt anden Maade, end de